

ELÄINTEN TERVEYDEN JA HYVINVOINNIN VALVONNAN ORGANISAATIO JA RAHOITUS

Muistion tarkoitus

Muistiossa esitetään nykyisen valvontajärjestelmän haasteet erityisesti kustannusten osalta ja miten eri organisaatiomuutoksilla voitaisiin vaikuttaa niihin. Näkökulma on laaja siinä mielessä, ettei mitään vaihtoehtoa ole etukäteen karsittu pois. Pohdinta on osin teoreettista johtuen siitä, että maa-kuntia ja aluehallintoa koskevat linjaukset ovat auki eikä niitä voida tehdä eläinlääkäripalvelutyöryh-män työn puitteissa.

Keskustelun jäsentämiseksi pohdinnassa keskitytään kustannuksiin, rahoitukseen ja eläinten ter-veyden ja hyvinvoinnin valvonnan käytännön toteuttamiseen. Aluehallinnon uudistuksen yhteydessä työryhmän näkemyksiä voidaan hyödyntää esimerkiksi taustaselvityksissä yhtenä osatekijänä. Lo-pulliset linjaukset tulevat kuitenkin perustumaan moneen muuhunkin tekijään kuten mahdollisten or-ganisaatiomuutosten vaikutuksiin muihin aloihin ja yhteistyöhön eri alojen välillä.

Nykyinen lainsäädäntö ja kustannukset

Kunnaneläinlääkärien tehtävistä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonnassa säädetään eläin-tautilaissa ([441/2013](#)), eläimistä saatavista sivutuotteista annetussa laissa ([517/2015](#)), eläinsuojelu-laissa ([247/1996](#)), eläinten kuljetuksesta annetussa laissa ([1429/2006](#)) sekä eläinten lääkitsemi-sestä annetussa laissa ([387/2014](#)). Eläinlääkintähuoltolaissa (765/2009) säädetään em. lakien tar-koittaman valvonnan järjestämisestä kuntatasolla. Tehtävien hoitamista varten kunnassa on oltava tarpeellinen määrä kunnaneläinlääkäriä virkoja. Virka voi olla useamman kunnan tai kuntayhtymän taikka kunnan ja kuntayhtymän yhteinen. Valtion varoista maksetaan kunnalle korvaus valvontateh-tävien suorittamisesta.

Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta järjestetään kunnissa osana ympäristöterveydenhuol-toa. Kunnissa on 74 valvontaeläinlääkärivirkaa, joissa tehdään valtion korvaamia tehtäviä n. 64 hen-kilötyövuoden edestä. Valvontaeläinlääkärivirkoja, joissa tehdään 100% valtion tehtäviä on 37 kpl.

Aluehallintovirastot maksavat MMMn siirtämästä ns. eläinlääkintähuoltomäärärahasta (valtion ta-lousarvion momentti 30.20.20) kunnille eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonnasta korvauksia kuntien tekemien laskujen perusteella. Aluehallintovirastot myös laskuttavat toimijoita maksullisesta valvonnasta kuntien tekemien ilmoitusten perusteella.

Korvausjärjestelmä luotiin aikanaan eläintautivalvontatehtävien hoidon varmistamiseksi. Eläintau-tiepidemioissa valvontakustannukset voivat nousta huomattavasti ja ne saattavat kohdistua vain yk-sittäisiin kuntiin (tai maakuntiin). Eläintautivalvonnan hoitaminen tehokkaasti ja ilman viivytyksiä on välttämätöntä eläintaudin leviämisen estämiseksi ja vientimarkkinoiden säilyttämiseksi. Valtion kor-vausmenettelyllä on haluttu varmistaa tehtävien tehokas hoitaminen kunnissa ja estää valvontakus-tannusten kohtuuton kohdentuminen yksittäisiin kuntiin epidemiatilanteissa. Lisäksi on huolehdittava siitä, että kriisitilanteissa kunnaneläinlääkäreitä on mahdollista määrätä hoitamaan valvontatehtä-vissä myös oman alueensa ulkopuolella.

Eläintautivalvonnan osalta kustannukset ovat pysyneet tasaisina viimeisen 10 vuoden ajan, n. 550 000 euroa vuodessa, josta n. 50% koostuu toimijoille maksullisesta valvonnasta ja n. 50%

koostuu toimijoille maksuttomasta valvonnasta. Keskimääräinen kustannus tarkastusta kohti on n. 200 euroa.

Eläinsuojeluvalvonnan osalta kustannukset ovat sen sijaan nousseet lähes 10-kertaisesti eläinlääkintähuoltolain voimaantulon jälkeen. Vuonna 2019 eläinsuojeluvalvonnasta maksettiin kunnille jo noin 4,5 miljoonaa. Kustannusten nousu johtuu osittain lemmikkeihin kohdistuvien eläinsuojeluopailijien lisääntymisestä (liitteenä kuva). Tarkastusten lukumäärä ei kuitenkaan ole noussut samassa suhteessa kuin kustannukset. Keskimääräinen kustannus tarkastusta kohden on siis noussut ja on nykyään n. 700 euroa (liitteenä taulukko). Tämä johtuu oletettavasti lisääntyvästä parityöskentelystä, jonka johdosta on jouduttu perustamaan uusia valvontaeläinlääkärivirkoja kuntiin. Monessa tapauksessa eläinsuojelukäynteihin liittyy turvallisuusriskejä, mistä syystä on enenevässä määrin siirrytty parityöskentelyyn. Valtaosa valvonnasta tehdään kuitenkin edelleen yksin. Valtio korvaa vain kunnaneläinlääkärien tekemän valvonnan, vaikka eläinsuojeluvalvontaa voivat eläinsuojelulain mukaan tehdä myös terveystarkastajat.

Kustannusero eläintautitarkastuksiin verrattuna johtunee siitä, että eläinsuojelutarkastukset ovat monimutkaisempia, niihin liittyy enemmän valmistelua ja hallinnollista työtä sekä näkemyseroja toimijan ja viranomaisen välillä. Eläinsuojelutapauksissa kunnaneläinlääkärit tekevät myös hallinnollisia päätöksiä, mitä ei juuri tehdä eläintautitarkastusten yhteydessä, koska toimivalta on aluehallintovirastoilla.

Maakunta- ja aluehallintouudistus

Pääministeri Juha Sipilän hallitusohjelmassa kuntien ympäristöterveydenhuolto, johon eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta sisältyy, oli tarkoitus siirtää maakunnille. Myös aluehallintovirastojen ympäristöterveydenhuoltoon liittyvät tehtävät esitettiin pääosin siirrettäviksi maakunnille ja muilta osin Ruokavirastolle. Yksityiskohtaiset ympäristöterveydenhuollon siirtämistä koskevat säädösmuutokset sisältyivät ns. MAKU II pakettiin, jota ei kaikilta osin ehditty käsitellä eduskunnassa.

Pääministeri Sanna Marinin hallitusohjelmassa kootaan sosiaali- ja terveystalouden järjestäminen kuntaa suuremmille itsehallinnollisille alueille, eli maakunnille. Myös pelastustoimen järjestäminen siirretään maakuntien tehtäväksi. Hallitusohjelman mukaan selvitetään ympäristöterveydenhuollon järjestäminen osana sosiaali- ja terveydenhuollon uudistusta. Valviran ja aluehallintovirastojen sosiaali- ja terveystalouden valvonta-, lupa- ja ohjaustehtävät sekä muiden valtion aluehallinnon tehtävien uudelleenjärjestelyt selvitetään parlamentaarisen selvitystyön yhteydessä. Selvitystyö on alkamassa ja se on tarkoitus saada päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä.

Kuntien ympäristöterveydenhuollon järjestämistä osana sosiaali- ja terveydenhuollon uudistusta selvitettiin STM:n johdolla v.2019 lopussa. Selvitys esitettiin Sote-ministeriryhmälle vuoden 2020 alussa. Sote-ministeriryhmä linjasi kokouksessaan 13. helmikuuta, että ympäristöterveydenhuollon tehtäviä ei tässä vaiheessa sisällytetä maakunnan tehtäviin. Tehtävien siirtoa maakunnille selvitetään myöhemmin monialaisen maakunnan valmistelun yhteydessä.

Lisäksi ministeriryhmä velvoitti sosiaali- ja terveysministeriön sekä maa- ja metsätalousministeriön arvioimaan yhdessä ympäristöterveydenhuollon kokonaisuutta nykytilanteessa. Tavoitteena on vähentää ympäristöterveydenhuollon järjestäjien määrää.

Nykyjärjestelmän haasteet

Ennen nykyisen eläinlääkintähuoltolain voimaan tuloa valtion korvaukset olivat noin 1 miljoonaa euroa vuodessa, joista 50% aiheutui eläinten terveyden valvonnasta ja 50% eläinten hyvinvoinnin valvonnasta. Valvonta on kuitenkin kehittynyt siten, että kuntien valvontaeläinlääkärit tekevät pääsääntöisesti lemmikkieläinten eläinsuojelupäilyihin liittyvää valvontaa ja valtaosa valtion korvauksista liittyy siihen. Eläinten hyvinvoinnin valvontaan liittyvät kustannukset tulevat suurella todennäköisyydellä edelleen nousemaan, ellei ryhdytä toimenpiteisiin kustannusten hillitsemiseksi.

Valtion kunnille maksamille korvauksille ei ole asetettu ylärajaa. Valtio maksaa korvauksia ainoastaan kunnaneläinlääkäreiden, mutta ei terveystarkastajien suorittamasta valvonnasta, mistä johtuen kunnat eivät välttämättä toteuta valvontaa kustannustehokkaalla tavalla eivätkä käytä terveystarkastajia valvonnassa siltä osin kuin se olisi muutoin tarkoituksenmukaista.

Korvausjärjestelmästä säädetään tarkemmin eläinlääkintähuoltoasetuksessa (1031/2009, muut. 971/2011). Korvausten maksamisesta on lisäksi MMM:n ohje, jota on valmisteltu yhteistyössä Kuntaliiton ja Ruokaviraston kanssa. Ohjetta uudistettiin viimeksi v.2016. Ohjeen uudistamiselle olisi jälleen tarvetta mm. kaupallisten tietojärjestelmien ja tiettyjen muiden kustannusten osalta. Yhteisymmärryksen löytäminen ohjeen muuttamiselle muuttuu kuitenkin yhä vaikeammaksi. Valtion kannalta olisi tärkeää hillitä kustannusten nousu ja huolehtia siitä, että määräraha riittää kaikille kunnille tasapuolisesti. Kunnille on tärkeää varmistua siitä, että saadaan täysimääräinen korvaus kaikista kustannuksista ilman ylärajaa.

Korvausjärjestelmä on varsin poikkeuksellinen ja aiheuttaa hallinnollista taakkaa sekä kunnissa että aluehallintovirastoissa. Maksullisten tarkastusten laskutus joudutaan kierrättämään aluehallintovirastojen kautta, joka sekin lisää hallinnollista taakkaa. Eläimistä saatavista sivutuotteista annettavan lain käsittelyn yhteydessä v. 2014 eduskunta antoi seuraavan lausuman: ”Eduskunta edellyttää, että aluehallintoa ja ympäristöterveydenhuoltoa koskevat rakenteelliset uudistukset tulee valtiovarainministeriön ja maa- ja metsätalousministeriön toimesta toteuttaa välittömästi siihen sisällyttäen myös järjestelmä, jolla kunnaneläinlääkäriin tekemästä työstä aiheutuvat valvontakustannukset korvataan valtion varoista kunnille yksinkertaista ja selkeää menettelyä käyttäen.”

Nykyjärjestelmä on myös haavoittuvainen, koska valvontaresursseja on niukasti ympäristöterveyden yhteistoiminta-alueilla, usein vain yksi valvontaeläinlääkäri aluetta kohden. Valvontaeläinlääkärit kokevat stressiä erityisesti yksin työskentelystä. Resursseja on myös vaikeaa kohdentaa sinne, missä niitä eniten tarvitaan, koska virkaeläinlääkäreillä ei ole toimivaltaa oman alueensa ulkopuolella. Resurssien niukkuuden vuoksi ei voida myöskään järjestää virkaeläinlääkäripäivystystä kuntatasolla, jos kiireellinen eläinlääkäriapu virka-ajan ulkopuolella on ulkoistettu yksityiselle toimijalle.

Nykyjärjestelmän vaihtoehdot organisaation osalta

1. Valvontatehtävien siirtäminen Ruokavirastolle

Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta voitaisiin siirtää kokonaan Ruokavirastolle. Ruokavirastolla tekee jo eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvontaa teurastamoissa ja Euroopan unionin ulkoisella rajalla.

Tässä mallissa kunnissa ja aluehallintovirastoissa tehtävän valvonnan lisäksi aluehallintovirastojen tekemä ohjaus siirtyisi Ruokavirastolle, koska aluehallintovirastot eivät voisi ohjata Ruokaviraston tekemää valvontaa. Valvontaa varten Ruokavirastoon tulisi perustaa alueellinen valvontaorganisaatio ja riittävä toimipaikkaverkosto.

Osa-aikaisten virkojen osalta jouduttaisiin ratkaisemaan, jääkö viranhaltija kuntaan vai siirtykö valtiolle. Aluehallintovirastoissa on 44 henkilötyövuotta eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta- ja ohjaustehtävissä.

Tiettyjä valvontatehtäviä liittyen erityisesti eläinten tutkimiseen ja näytteenottoon voitaisiin antaa kunnan eläinlääkäripalveluista vastaaville eläinlääkäreille.

2. Valvontatehtävien siirtäminen aluehallintovirastoille

Kunnissa tehtävä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta voitaisiin siirtää aluehallintovirastoille. Aluehallintovirasto tekee jo eläinten hyvinvoinnin valvontaa tuotantoeläintiloilla.

Valvontaa varten aluehallintovirastoilla tulisi olla riittävä toimipaikkaverkosto.

Osa-aikaisiin valvontaeläinlääkärivirkoihin liittyvät samat haasteet kuin kohdassa 1.

Tiettyjä valvontatehtäviä, erityisesti eläinten tutkimista ja näytteenottoa koskien toimivaltaa voitaisiin antaa kunnan eläinlääkäripalveluista vastaaville eläinlääkäreille.

3. Valvontatehtävien siirtäminen maakunnille

Kunnissa tehtävä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta voitaisiin siirtää maakunnille (tai SOTE-kunnille). Siirto voitaisiin tehdä osana koko ympäristöterveydenhuollon siirtoa maakunnille tai irrottamalla eläinlääkintähuolto muusta ympäristöterveydenhuollosta. Jos elintarvikevalvonta jäisi kuntiin, jouduttaisiin ratkaisemaan mihin osa-aikaisesti elintarvikevalvontaa hoitavat valvontaeläinlääkärit sijoittuvat.

Lisäksi voitaisiin siirtää aluehallintovirastojen tekemä eläinten hyvinvoinnin valvonta maakunnille, jolloin eläinten hyvinvoinnin valvonnassa saavutettaisiin synergiaetuja.

Valvontaa (ja eläinlääkäripalveluja) varten maakunnilla tulisi olla riittävä toimipaikkaverkosto.

Valvontatehtävien rahoitus voitaisiin hoitaa siirtämällä valtion talousarviosta valvontaan tarkoitettu määräraha maakuntien käyttöön tai jatkamalla nykyistä järjestelmää, jonka mukaan valtio korvaa valvonnasta aiheutuvat kustannukset maakunnille laskutuksen perusteella. Rahoitusvaihtoehdoista tarkemmin seuraavan luvun kohdissa 1-3. Siirrettäessä aluehallintovirastojen tekemiä valvontoja maakunnille määrärahat seuraisivat kuitenkin mukana eikä silloin olisi tarkoituksenmukaista jatkaa nykyistä korvausjärjestelmää.

4. Valvonnan siirtäminen kunnille

Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta voitaisiin siirtää kokonaan kunnille siten, että nykyisestä valtion korvausjärjestelmästä luovuttaisiin ja valvontaan tarkoitettu määräraha siirrettäisiin kuntien valtionosuuksiin. Rahoituksesta tarkemmin seuraavan luvun kohdassa 3.

5. Valvontatehtävien siirto osittain

Valvontatehtävien siirto voitaisiin toteuttaa myös irrottamalla eläinten hyvinvoinnin valvonta kokonaan tai osittain eläinten terveyden valvonnasta esimerkiksi seuraavasti:

- a. Siirretään eläinsuojelupäilyihin liittyvä valvonta kokonaan kunnan tehtäväksi kohdan 4. mukaisesti. Muun valvonnan osalta jatketaan nykyjärjestelmällä.
- b. Siirretään lemmikkieläinten eläinsuojelupäilyihin liittyvä valvonta kokonaan kunnan tehtäväksi kohdan 4. mukaisesti. Siirretään muu eläinsuojeluvalvonta kokonaan aluehallintovirastoille. Eläinten terveyden valvonnan osalta jatketaan nykyjärjestelmällä.
- c. Siirretään lemmikkieläinten eläinsuojelupäilyihin liittyvä valvonta kokonaan kunnan tehtäväksi kohdan 4. mukaisesti. Siirretään muu eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta kokonaan aluehallintovirastoille. Tiettyjä eläinten tutkimiseen ja näytteenottoon liittyviä tehtäviä annetaan kunnan eläinlääkäripalveluista vastaaville eläinlääkäreille.

Kohtiin b ja c liittyy kysymys, siirtykö tehtävien mukana myös rahaa tai virkoja aluehallintovirastoihin.

6. Kuntien tai kuntien yhteistoiminta-alueiden yhteistyösopimukset

Nykyjärjestelmän haavoittuvuutta valvontaresurssien osalta voitaisiin vähentää kuntien ja kuntien yhteistoiminta-alueiden yhteistyösopimuksilla valvontatehtävien järjestämisestä. Tällaisia sopimuksia on jo joillakin alueilla ja niillä annetaan valvontahenkilöstölle toimivalta koko sopimusalueella. Sopimukset myös mahdollistavat resurssien paremman kohdentamisen. Haasteena on varmistaa, että kaikki sopimusalueen kunnat osallistuvat tasapuolisesti kustannuksiin.

Vaihtoehtoa voidaan toteuttaa erikseen tai yhdessä vaihtoehdon 4 tai 5 kanssa.

Nykyjärjestelmän vaihtoehdot rahoituksen osalta

1. Lisätään korvauksiin osoitettua määrärahaa valtion talousarviossa

Valtion v.2020 talousarviossa kuntien korvauksiin osoitettu määräraha on 4,4 miljoonaa euroa. Määräraha ei todennäköisesti tule riittämään, koska v. 2019 kunnille maksettiin yhteensä korvauksia n. 5,6 miljoonaa euroa. Monessa kunnassa ja kuntayhtymässä haluttaisiin perustaa uusia valvontaeläinlääkärivirkoja parityöskentelyn lisäämiseksi. Parityöskentelyllä parannetaan valvontaeläinlääkärin työhyvinvointia ja vähennetään valvontatyön turvallisuusriskejä.

Määräraha voidaan esittää nostettavaksi säilyttäen nykyinen korvausjärjestelmä tai kehittämällä sitä kohdan 2. mukaisesti.

2. Nykyisen korvausjärjestelmän kehittäminen

Korvausten riittäminen kaikille kunnille ja tarkastuksille voitaisiin varmistaa säätämällä kuntakohtainen vuosittainen yläraja korvauksille, jota voitaisiin ylittää vain perustellusta syystä, kuten valtion määräämien ylimääräisten tarkastusten tai eläintautiepidemioiden yhteydessä. Ylärajan asettamisessa voitaisiin käyttää referenssinä nykyistä talousarviota tai esittää määrärahan nostamista.

Kuntakohtaisen ylärajan laskemisessa voitaisiin käyttää väestömäärää, koska valvonta koostuu pääsääntöisesti lemmikkieläinten eläinsuojelupäilyjen tarkastamisesta ja lemmikkien lukumäärä korreloi väestömäärään. Tarvittaessa laskennassa voitaisiin lisäksi ottaa huomioon tuotantoeläintilo-

jen lukumäärä sisältäen turkiseläintarhat ja kalanviljelylaitokset, sekä muut eläinsuojelu- ja sivutuotelaissa mainitut tarkastuskohteet. Maku II paketissa käytettiin eläintiloja koskevaa kerrointa mm. maatilalomituksen rahoituksen jakamiseen, jonka osittaista soveltamista voitaisiin selvittää.

Korvausten hakemista voitaisiin myös helpottaa ottamalla käyttöön tasakorvaukset esimerkiksi välineille, tarvikkeille ja tietojärjestelmien käytölle.

Korvaukset voitaisiin laajentaa kaikkeen kunnassa tehtävään valvontaan, kuten terveystarkastajien tekemään valvontaan. Tämä edellyttäisi muutosta eläinlääkintähuoltolain säännöksiin, jotka tällä hetkellä koskevat vain kunnaneläinlääkäreiden tekemää valvontaa, tai asian huomioon ottamista substanssilaeissa.

3. Korvauksiin varatun määrärahan siirtäminen kunnille tai maakunnille

Voitaisiin selvittää nykyisen talousarvioon sisällytetyn korvauksiin varatun määrärahan tai erikseen sovitun korkeamman määrärahan siirtämistä kuntien valtionosuuksiin, jonka jälkeen kunnat vastaisivat valvonnan järjestämisestä ilman valtion korvauksia.

Jakoperusteena voitaisiin käyttää edellä selostettuja perusteita kuntakohtaisen ylärajan asettamiselle.

Kunnat voisivat hakea kustannussäästöjä esimerkiksi käyttämällä valvontaeläinlääkärin työparina terveystarkastajaa toisen valvontaeläinlääkärin sijaan.

Jos eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta siirrettäisiin maakunnille, voitaisiin kuntien korvauksiin varatut määrärahat siirtää maakunnille. Maakunnilla olisi myös kuntia paremmat mahdollisuudet kohdentaa valvontaresursseja sinne, missä niitä eniten tarvitaan.

Tässä mallissa maksullisten valvontojen laskutus siirtyisi kunnille/maakunnille, mikä vähentäisi aluehallintovirastojen tekemää hallinnollista työtä.

Eläintautivalvonnan yhteydessä valvonnan määrää on vaikeampaa ennakoida, koska se voi lisääntyä huomattavasti rajatulla alueella eläintaudin esiintymisen seurauksena. Eläintautien valvonnan osalta voitaisiin myös jatkaa nykyisellä korvausjärjestelmällä muun valvonnan siirtyessä kunnille/maakunnille. Kustannukset ovat pysyneet hallinnassa ja vakavan eläintaudin esiintymisen yhteydessä on kohtuullista, että valtio osallistuu suoraan ylimääräisiin valvontakustannuksiin. Jos valvontaa siirretään maakunnille, voitaisiin myös kehittää vaihtoehtoinen järjestelmä, jolla maakunnalle saadaan lisättyä rahoitusta poikkeuksellisen eläintautipurkauksen yhteydessä.

4. Valvonnan siirtäminen valtion tehtäväksi

Korvausjärjestelmästä voitaisiin luopua siirtämällä valvonta pääosin valtion hoidettavaksi. Käytännössä valvontaa siirrettäisiin Ruokaviraston tai aluehallintovirastojen hoidettavaksi, asiasta tarkemmin edellisen luvun kohdissa 1-2.

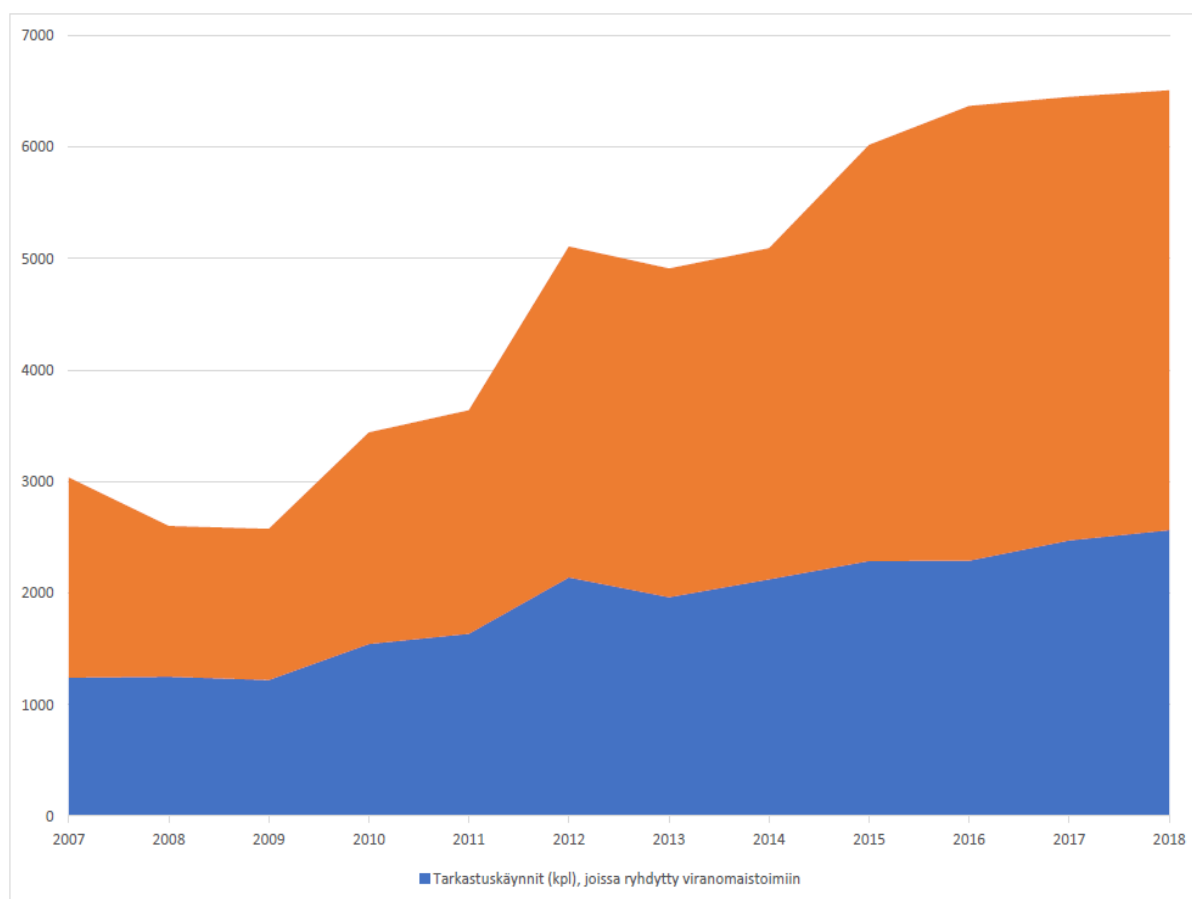
Valtio voisi edelleen maksaa korvauksia kunnille joidenkin rajattujen tehtävien, kuten eläinten tarkastamisen ja tutkimisen, hoitamisesta kunnan eläinlääkäripalveluista vastaavien eläinlääkärien toimesta.

Tässä mallissa valtio voisi paremmin vaikuttaa kustannuksiin ohjaamalla resurssit siihen, missä niitä eniten tarvitaan ja käyttämällä muuta valvontahenkilöstöä kuin eläinlääkäreitä niissä tehtävissä, jossa se on tarkoituksenmukaista.

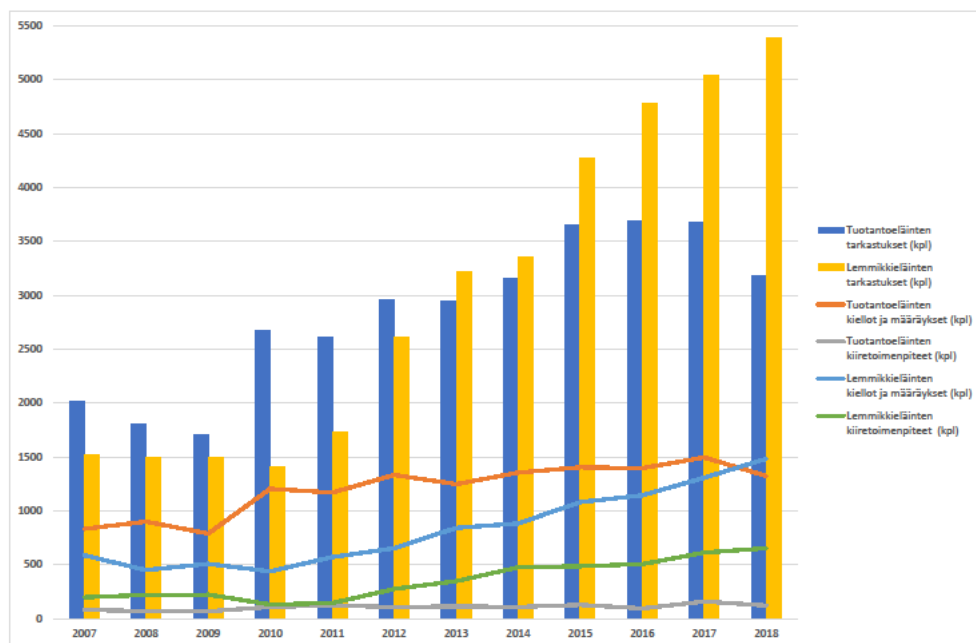
Aluehallintovirastojen eläinlääkintähuoltomäärärahan käyttö, €

AVI	2016	2017	2018	2019	muutos 2018-2019
Etelä-Suomi	1 488 399	1 418 376	1 447 995	1 594 573	10 %
Lounais-Suomi	812 830	804 352	750 415	799 759	7 %
Itä-Suomi	713 236	741 825	793 971	1 020 884	29 %
Länsi- ja Sisä-Suomi	1 230 444,43	1 320 333,45	1 174 411,09	1 321 793	13 %
Pohjois-Suomi	476 168	477 433	521 336	539 844	4 %
Lappi	246 418	271 768	309 174	283 264	-8 %
Yhteensä	4 967 495	5 034 088	4 997 303	5 560 117	11 %
<i>myönnetty määräraha</i>		<i>5 305 000</i>	<i>5 459 000</i>	<i>5 586 000</i>	

Epäilyyn perustuvat eläinsuojelutarkastuskäynnit 2007 – 2018

Epäilyyn perustuvat eläinsuojelutarkastukset 2007–2018 eläintyypeittäin.

Eläinsuojeluvalvontaan maksetut korvaukset ja epäilyyn perustuvat eläinsuojelutarkastukset 2016-2019

Vuosi	Korvaus (€)	Tarkastukset	Korvaus/tarkastus
2016	3 981 946	6409	621
2017	4 205 626	6508	646
2018	4 117 423	6638	620
2019	4 533 184	6325	717

Eläinsuojeluvalvontaan maksetut korvaukset ja kaikki eläinsuojelutarkastukset v. 2019

	Korvaus (€)	Tarkastukset	Korvaus/tarkastus
ISAVI	771 848	971	795
LSSAVI	1 133 154	1609	704
PSAVI	413 080	850	486